

Sygn. akt V KK 23/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Katarzyna Wępa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 30 stycznia 2019 r.,

w sprawie **M. S.**,

skazanego z art. 284 § 2 k.k. i innych,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego,
na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego we W.

z dnia 13 czerwca 2013 r., sygn. akt IV Ka [...],

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T.

z dnia 28 stycznia 2013 r., sygn. akt II K [...]

**uchyla zaskarżony wyrok i zmieniony nim wyrok Sądu I instancji
w części skazującej M. S. za czyn z art. 244 k.k. i w tym zakresie
postępowanie karne na mocy art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza,
a kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 28 stycznia 2013 r., sygn. akt II K [...], M. S., został skazany za popełnienie kilku przestępstw, w tym z art. 244 k.k., które polegało na tym, że w dniu 25 stycznia 2010 r. w G. gmina T., prowadził pojazd mechaniczny marki F. o nr rej. [...], nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K [...] zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat. Za ten czyn wymierzono mu na podstawie art. 244 k.k. karę roku pozbawienia wolności (pkt III wyroku), która objęta została węzłem kary łącznej w wymiarze 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt IX wyroku).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej na niekorzyść oskarżonego przez prokuratora, Sąd Okręgowy we W., wyrokiem z dnia 13 czerwca 2013 r., sygn. akt IV Ka [...], zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną wobec M. S. karę łączną pozbawienia wolności podwyższył do 7 lat, w pozostałym zakresie utrzymał go w mocy.

Kasację od tego wyroku wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zaskarżając go w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T. w zakresie skazania za czyn z art. 244 k.k., oraz w zakresie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, na korzyść M. S.. Skarżący w kasacji zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 433 § 1 k.p.k., polegające na dokonaniu wadliwej kontroli odwoławczej i utrzymaniu w mocy, zapadłego z rażącym i stanowiącym bezwzględna przyczynę procesową z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. naruszeniem przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w zakresie skazania w punkcie III M. S. za czyn z art. 244 k.k. polegający na kierowaniu przez niego w dniu 25 stycznia 2010 r. w G. gmina T., pojazdu mechanicznego marki F. o nr rej. [...] i nie stosowania się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K [...] zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat, podczas gdy postępowanie co do tego samego oskarżonego o ten sam czyn zostało już zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. wydanym w dniu 21 czerwca 2010 r., w sprawie o sygn. II K [...]”.

Podnosząc ten zarzut Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł „o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w zaskarżonej części i umorzenie postępowania o czyn z art. 244 k.k., oraz o uchylenie wyroku w zakresie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w postępowaniu odwoławczym”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, co powoduje jej uwzględnienie w całości na posiedzeniu w trybie przewidzianym w art. 535 § 5 k.p.k.

Trafnie bowiem podnosi skarżący, a co wynika z dokumentów zawartych w aktach sprawy, że Sąd Rejonowy w T. wyrokiem z dnia 28 stycznia 2013 r., sygn. akt II K [...], skazał M. S. za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 25 stycznia 2010 r., pomimo tego, że postępowanie karne co do tego samego czynu zostało już prawomocnie zakończone wobec oskarżonego wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 21 czerwca 2010 r., sygn. akt. II K [...].

Z uwagi na to, że Sąd Okręgowy we W. rozpoznając apelację w dniu 13 czerwca 2013 r., w sprawie o sygn. IV Ka [...], nie dostrzegł wystąpienia negatywnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., nie tylko rażąco naruszył art. 433 § 1 k.p.k., ale dopuścił do wystąpienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.,

Konsekwencją tego jest uchylenie zaskarżonego wyroku, i zmienionego nim wyroku Sądu I instancji w części skazującej M. S. za czyn z art. 244 k.k. i umorzenie w tym zakresie postępowania karnego na mocy art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., bez wydania orzeczenia następczego.

Sąd Najwyższy nie uwzględnił natomiast wniosku skarżącego o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu odwoławczego w zakresie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności i przekazania w tym zakresie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania, gdyż kara łączna orzeczona tym wyrokiem z mocy prawa utraciła być, a więc to Sąd Rejonowy w T. będzie władny wydać wyrok łączny obejmujący pozostałe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem tegoż sądu z

dnia 28 stycznia 2013 r., sygn. II K [...], chyba że zajdzie konieczność wydania wyroku łącznego obejmującego również inne skazania.

Rozstrzygnięcie o kosztach oparte jest o treść art. 632 pkt 2 k.p.k.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji wyroku.